702/04

Den 22. november 2004 blev i sag nr. 62.235:

xxxxx xx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt indbrud.

Selskabet har ved skrivelse af 31/10 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Forsikringstageren anmelder, at der er sket tyveri fra forsikringsstedet af en del effekter, herunder af en sofagruppe. Erstatningskravet udgjorde ca. 297.000 kr.

Derfor bad vi vores taksator om, at foretage en vurdering og opgørelse over det anmeldte.

Af rapporten fra vor taksator fremgik det, at gerningsmanden skulle have skaffet sig adgang til lejligheden på 2. sal ved at kravle op af et nedløbsrør og ind på forsikringstagerens altan, der lå ca. 2-3 meter fra nedløbsrøret. Derefter skulle denne have opbrudt altandøren og herefter fået adgang til lejligheden.

Umiddelbart var det næppe sandsynligt, at gerningsmanden ved højlys dag skulle kunne kravle 10 meter op af et nedløbsrør, for derefter at svinge sig 2-3 meter hen til

altanen. At dette ikke var muligt skyldes, at man ikke kunne få fodfæste fra nedløbsrøret og frem til altanen. Derudover skulle man kunne kravle op af et 10 meter langt nedløbsrør.

Derudover var der en masse andre ting, der ikke var muligt, fx at det ikke var muligt at opbryde altandøren som oplyst af forsikringstageren.

Da forsikringstageren desuden er fremkommet med trusler overfor Topdanmark har vi valgt, at anmelde forsikringstageren til politiet for disse trusler samt for forsøg på bedrageri/assurancesvig, idet vi ikke tror på at forsikringstageren har været ude for den anmeldte hændelse.

Sagen er derfor videregivet til politiet, der herefter må tage stilling til anmeldelsen.

Vi går derfor ud fra, at sagen må afvente politiets nærmere efterforskning af sagen.

På baggrund af sagens karakter sender vi ikke nogle bilag med sagen, men udelukkende en kopi af anmeldelsen til politiet."

Klagerens advokat oplyser over for nævnet, at politiet ifølge klageren vil genoptage sagen med henblik på at behandle den som en indbrudssag.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 3/12 2003 over for nævnet anført:

"Han afviser at have fremsat de beskrevne trusler overfor Topdanmarks taksator, … Han var vred over taksators måde at håndtere sagen på og gav også udtryk herfor. Men intet der svarede til de nævnte trusler.

Med hensyn til begrundelsen for afvisning af skadeanmeldelsen oplyser min klient, at der tidligere i området er foregået indbrud med nøjagtig samme fremgangsmåde, og jeg har fået navn og adresse på den pågældende. Endvidere skulle viceværten have givet udtryk for, at fremgangsmåden var anvendt tidligere ved andre indbrud.

Selskabets beskrivelse af de faktiske forhold er ikke korrekte. Fra nedløbsrøret var der kun ca. 10 cm til et åbentstående vindue. Det var jo midt på sommeren. Det var derfor ikke noget problem med fodfæstet.

Vedrørende altandørens opbrydning oplyser min klient, at døren kan brydes op udefra ved at sætte en skruetrækker i den midterste låsepal. Ved drejning heraf vil de 2 andre låsepale følge med og dermed åbne døren. Dette skulle være bekræftet af vicevært og en låsesmed.

Endelig skal det bemærkes, at underboen, …, overfor [klageren] har oplyst, at hun den pågældende dag om formiddagen, da hun skulle køre på arbejde havde observeret en bil med 2 udlændinge holdende ud for opgangen og tilsyneladende i færd med observation mod [klagerens] lejlighed.

Det bestrides derfor, at der er noget som helst unormalt i forbindelse med fremgangsmåden med det anmeldte indbrud, og [klageren] fastholder sin anmeldelse som værende i overensstemmelse med de faktiske forhold."

Hertil har selskabet ved skrivelse af 21/1 2004 til nævnet anført:

"Som vi har skrevet til Ankenævnet for Forsikring har Topdanmark den 9.10.2003 anmeldt forsikringstageren til politiet dels for forsøg på bedrageri/assurancesvig, dels for at have fremkommet med trusler overfor vor taksator.

Vi ville naturligvis ikke have anmeldt forsikringstageren for trusler, hvis dette ikke var tilfældet, idet en sådan anmeldelse er en ret alvorlig sag.

Derudover finder vi det ikke sandsynligt, at gerningsmanden ved højlys dag i et tættere bebygget boligområde skulle kravle ca. 10 m op af et nedløbsrør, for derefter at svinge sig 2-3 m hen til et åbentstående vindue og ind på altanen. At der er ca. 2-3 m hen og ikke som oplyst af advokaten ca. 10 cm, vil kunne dokumenteres af de fotos, der er optaget på skadestedet.

Det er heller ikke muligt at få fodfæste fra nedløbsrøret og frem til det åbentstående vindue, da der er tale om et PVC-nedløbsrør, der er rimelig glat og samtidig er lavet af et materiale som ikke er særligt stærkt.

Samtidig viste en nærmere undersøgelse af den opbrudte altandør, at det ikke var muligt at opbryde denne som oplyst af forsikringstageren. Dette har stor betydning for, at vi ikke tror på det anmeldte.

Hvis døren havde været låst indefra som oplyst af forsikringstageren, ville alle 3 låsepaler have været ødelagte, hvilke ikke var tilfældet, idet der kun kunne konstateres skade ved den midterste låsepal.

På baggrund af det foranstående, må vi derfor fastholde vor tidligere trufne afgørelse."

Klagerens advokat har i skrivelse af 24/5 2004 anført:

"Vedlagt fremsender jeg videooptagelse min klient har foranlediget optaget. Billederne viser, at det i overensstemmelse med forsikringstagers påstand dels er muligt at komme op på 2. sal ved at klatre langs med nedløbsrøret og dels at komme ind i lejligheden ved hjælp af en skruetrækker."

Selskabet har i tilknytning til den omtalte video anført:

"Videoen viser en mand kravle op ad et nedløbsrør til 2. sals højde. Herefter skubbede manden et vindue til siden, således at han kunne kravle ind på altanen fra vinduet nærmest nedløbsrøret. Slutteligt vises en mand sætte en skruetrækker eller lignende genstand i døren, formentlig for at illudere hvorledes gerningsmanden brød døren til altanen op.

Det må formodes, at videooptagelsen er arrangeret for derved at 'bevise/sandsynliggøre' indbruddet som Topdanmark har afvist af samme grund.

Videoen rejser dog en lang række spørgsmål, og kan efter min opfattelse intet bevismæssigt bruges til i den anledning.

For det første er videoen optaget uden Topdanmarks og politiets vidende. En part i sagen kan ikke på den måde selv fremstille og udføre en rekonstruktion.

I forbindelse med taksators undersøgelse på gerningsstedet sås ingen spor eller mærker omkring nedløbsrøret som indikerede at en person var kravlet op denne vej. Ved en eventuel rekonstruktion skulle beplantning, væg/mur samt nedløbsrør efterfølgende være undersøgt for diverse mærker og spor. Det er min opfattelse, at der i givet fald var spor som kunne indikere at en person var kravlet op ad nedløbsrøret.

I forbindelse med anmeldelsen kravlede personen ind af et åbentstående vindue på altanen. Det var det andet vindue fra venstre. Vinduet er placeret ca. 3 m fra nedløbsrøret. FT har selv afgivet denne forklaring. Dette krævede, at gerningsmanden skulle have bevæget sig ca. 3 m langs muren til nævnte vindue uden mulighed for at understøtte fødderne. I 'rekonstruktionen' kravlede personen ind af vinduet lige ved siden af nedløbsrøret. Alene dette gør efter min opfattelsen 'rekonstruktionen' fuldstændig uanvendelig.

Det helt afgørende punkt er dog selve opbrudsmærkerne i altandøren. Ifølge taksators undersøgelse, sad mærkerne på en måde som det ikke kunne lade sig gøre såfremt døren som påstået af FT var aflåst. FT har hele tiden fastholdt at døren var aflåst.

Efter sagen blev politianmeldt, foretog Rigspolitiets Tekniske Afdeling en nærmere undersøgelse af stedet. Man konkluderede, at døren ikke kunne være brudt op som påstået af FT. Man var af den opfattelse, at FT selv lavede mærkerne i døren, hvilket bevirkede at politiet sigtede FT for falsk anmeldelse samt forsøg på bedrageri overfor Topdanmark Forsikring.

Det skal i den anledning tilføjes, at FT efterfølgende tre gange telefonisk udsatte taksator og dennes familie for en række særdeles grove trusler på livet. Politiet har i den anledning ligeledes sigtet FT for trusler på livet. Begge disse sager verserer stadig ved politiet.

Med hensyn til selve indbruddet er det således stadig Topdanmarks (og politiets) opfattelse, at hele indbrudsmåden virker fuldstændig usandsynlig. Herunder særligt kravleturen ad nedløbsrøret uden at afsætte spor ved højlys dag uden at et eneste vidne bemærkede noget, selve 'balancegangen' 3 meter uden mulighed for at understøtte fødderne frem til det åbentstående vindue, selve indbrudsmåden, samt det forhold at FT nærmest fik tømt sin lejlighed uden at et eneste vidne bemærkede noget som helst.

FT's indsendte 'rekonstruktion' bidrager ikke til at ændre denne opfattelse, snarere tværtimod."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre forsikringsbegivenhedens indtræden.

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen